

Sygn. akt IV P 130/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Galkowska

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Rzepkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2016 r. w Puławach

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółka z o. o. w P. w likwidacji

o wynagrodzenie i odprawę

I. Zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o. o. w P. w likwidacji na rzecz powoda J. P. kwoty netto:

- 2.457,17 zł (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt siedem złotych 17/100) z ustawowymi odsetkami od opóźnienia od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- 224,06 zł (dwieście dwadzieścia cztery złote 06/100) z ustawowymi odsetkami od opóźnienia od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;

- 6.542,75 zł (sześć tysięcy pięćset czterdzieści dwa złote 75/100) z ustawowymi odsetkami od opóźnienia od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty;

II. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

III. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 czerwca 2016r. powód J. P. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w likwidacji kwot: 2457,17 zł tytułem wynagrodzenia za grudzień 2015r., kwoty 224,06 zł tytułem wynagrodzenia za styczeń 2016r. i kwoty 6542,75 zł tytułem niewypłaconej jemu odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Na rozprawie w dniu 22 lipca 2016r. powód podtrzymywał dochodzone roszczenie, precyzując iż kwoty wskazane przez niego w pozwie są to kwoty netto.

Pełnomocnik pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w likwidacji na rozprawie w dniu 22 lipca 2016r. uznał żądanie pozwu co do kwot dochodzonych przez powoda wynagrodzeń i co do odprawy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. P. zatrudniony był w pozwanym Przedsiębiorstwie (...) spółka z o.o. w likwidacji (bezsporne).

Powodowi nie wypłacono wynagrodzenia za grudzień 2015r., części wynagrodzenia za styczeń 2016r. i odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w wysokościach netto wskazanych przez powoda w pozwie w wysokościach (bezsportne).

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło brutto 2659,58 zł (k.12).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Na wstępie zauważyć należy, iż pozew wniesiony przez powoda – po jego uzupełnieniu, odpowiada wszelkim wymogom wskazanym w art. 187 § 1 kpc, a w szczególności zawiera informację, iż strony nie podejmowały próby mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, gdyż pozwany nie wykazywał takowej chęci, a nadto powód składał do pozwanego pismo proszące o zapłatę zaległych wynagrodzeń.

Sąd nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność zasadności roszczeń powoda co do żądania wynagrodzenia za grudzień 2015r., styczeń 2016r. i co do odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy w wysokościach wskazanych przez powoda w pozwie w wysokościach netto, a takie stanowisko sądu związane było z tym, iż pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 22 lipca 2016r. przyznawał wszystkie okoliczności wskazane przez powoda w treści pozwu, a wysokości kwot netto należnych powodowi z tytułu niewypłaconego wynagrodzenia i odprawy są bezsporne.

Przede wszystkim zaś pozwany uznał powództwo w całości i zgodnie z art. 213§2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W doktrynie zauważono, że ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy.

W świetle okoliczności sprawy nie można absolutnie powiedzieć, iż uznanie powództwa przez pozwanego w niniejszej sprawie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, albo zmierza do obejścia prawa, bo pozwany pracodawca nie wypłacił powodowi dochodzonych kwot w wysokościach wskazanych przez powoda.

Zatem i zgodnie z art. 213§2 kpc sąd orzekł jak w sentencji.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji.

Nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności uzasadnia przepis art. 333§1 ust2 kpc.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102kpc .